

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.709/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az előbb személyesen eljáró, majd a fellebbezési eljárás során a Mészáros Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Mészáros János József ügyvéd, 3525 Miskolc, Toldi u. 9.) által képviselt felperes neve címe felperesnek, a ... elnök által képviselt alperes neve (címe alperes ellen fegyelmi határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6. P. 20 870/2008/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes tagja a alperes nevenak.

A vadásztársaság 2007. március 17-i közgyűlésén hozott határozattal elfogadott, jelenleg is hatályos vadászati szabályzata II/4. pontja szerint a vadász a vadásztársaság által biztosított azonosító jellel köteles elejtést követően a vadat haladéktalanul megjelölni.

A V. fejezet 1. pontja alapján „egyéni vadászaton részt venni csak akkor lehet, ha a vadászat dátuma, időtartama, módja, helye, stb. a hivatalos beírókönyvbe rögzítve van”.

A V/3. pont kimondja, hogy „a terület körzetekre van osztva a biztonságos vadászat érdekében.”

A V/4. pont értelmében a „beírókönyvbe a körzetszámot be kell írni”.

A V/5. pont a lőtt vad kezeléséről úgy szól, hogy „egyéni vadászat alkalmával a vadjelölőt el kell helyezni. Lőtt nagyvad testén a hátsó láb csánk fölötti bőrredőjébe, birtokba vételt követően azonnal”.

A VII/14. pont akként rendelkezik, hogy a „sebzett vadat addig kell keresni, amíg megtalálására esély van. A rálövésről, illetve a sebzésről haladéktalanul értesíteni kell a hivatásos vadászt, illetve akadályoztatása esetén az elnökség valamely tagját.”

A vadásztársaság ugyancsak a 2007. március 17-i közgyűlésén fogadta el a szervezet fegyelmi szabályzatát.

A III. fejezet sorolja fel a fegyelmi vétségeket:

- 4. § a) a vadászatra vonatkozó rendelkezéseket megszegi,
- 4. § d) a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának előírásait vagy a vadásztársaság közgyűlésének és intéző bizottságának határozatait nem tartja be,
- 4. § f) intrikus magatartásával a vadásztársaság tagjait, testületi szerveit megsérti, a vadásztársaság egységét megbontja, vagy megbontására törekszik.

Fegyelmi büntetés az 5. § (1) bekezdés h) pontja szerint a kizárás.

2008. január 2-án 15 órától január 3-án 9 óráig a felperes a 8. számú biztonsági körzetbe beiratkozott.

2008. január 3-án elejtett egy szarvasbikát, melyet 15 óra körüli időpontban a saját tehergépkocsijával a lakására szállított, ezt követően 18 óra körül értesítette a hivatásos vadászt.

ÁK., a vadásztársaság hivatásos vadásza a felperes lakásánál megsejmelte az elejtett vadat, a tapasztaltakról jelentést készített a vadásztársaság vadászmentere részére, aki másnap a vadásztársaság elnökének címzett jelentésben indítványozta a felperessel szemben fegyelmi eljárás lefolytatását.

2008. január 7-én a vadásztársaság elnöke értesítette a felperest és a fegyelmi bizottság elnökét arról, hogy a felperessel szemben fegyelmi eljárást rendel el, mert: - a kilövés helye és ideje tisztázatlan, alapos gyanú áll fenn arra nézve, hogy a bika elejtése szabálytalanul történt, mert felperes neve nem volt arra a helyre és időpontra beiratkozva, - a 2008. január 3-án elejtett szarvasbikát úgy szállította haza, hogy nem helyezte el abban a vadazonosító jelet, - elfogadhatatlanul és sértően viselkedett a hivatásos vadással és az elnökkel.

A vadásztársaság Fegyelmi és Etikai Bizottsága 2008. január 26-án fegyelmi tárgyalást tartott. A felperes azzal védekezett, hogy a vadat a 8. körzetben, január 3-án a reggeli órákban lőtte meg, de mivel az csak megsebesült, utánkeresését azonnal megkezdte, ennek során végül az 5-ös és 6-os körzet határán ejtette el. A vadazonosító jelet az állatra elhelyezte.

A fegyelmi bizottság a felperes védekezését nem fogadta el, s az egyéb bizonyítékok alapján megállapította, hogy felperes neve elmulasztotta a vadazonosító jel használatára vonatkozó szabályok alkalmazását, mellyel megszegte a vadászati szabályzat II/4. pontját, nem tartotta be a beiratkozásra, illetve a biztonságos vadászatra vonatkozó szabályokat, melyekkel megsértette a vadászati szabályzat V. fejezetében írtakat, végül cselekménye, - hogy január 3-án és január 4-én minősíthetetlen hangnemet használva beszélt a hivatásos vadással és az elnökkel, megkérdőjelezve utóbbi legitimitását is, - kimeríti a fegyelmi szabályzat 4. § f) pontjában írt tényállást is, ezek miatt kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta.

Az alperes közgyűlése, mint másodfokú fegyelmi szerv 2008. március 14-i határozatával a fegyelmi bizottság határozatát helybenhagyta, felperes neve fellebbezését elutasította.

A felperes határidőben előterjesztett keresetében kérte a fegyelmi határozatok megsemmisítését. A fegyelmi eljárás során védekezésként előadottakat megismételte, emellett hivatkozott arra, hogy vele szemben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság Vadászati és Halászati Osztálya jogosulatlan vadászat tárgyában közigazgatási eljárást folytatott le, ám azt vele szemben megszüntette.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperessel szemben folyt fegyelmi eljárás az alapszabály, illetőleg a fegyelmi szabályzat előírásainak betartásával, eljárási szabálysértés nélkül folyt.

Megállapította, hogy a felperes megsértette a vadászati szabályzat azon előírását, mely szerint a biztonsági körzetbe történő beiratkozás időtartama nem haladhatja meg a 12 órát, megszegte a sebzett vad után-keresésére vonatkozó szabályokat, minősíthetetlen hangnemet ütött meg a hivatásos vadással és az elnökkel szemben, s nem igazolta, hogy az előírásnak megfelelően elhelyezte volna a vadazonosító jelet a szarvasbikán. Mindezen szabályszegésekkel arányban állónak ítélte a fegyelmi határozatban kiszabott fegyelmi büntetést.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, a keresetének megfelelően a fegyelmi határozatok megsemmisítését és az alperes költségben való marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a beiratkozás időtartamára vonatkozó szabályokat nem szegte meg, mert a Vadászati Szabályzat az egyszeri beiratkozás időtartamát 24 órában határozza meg. Megismételte korábbi előadását, hangsúlyozta, hogy a vadászati törvény előírásait szem előtt tartva járt el a sebzett vad utánkeresése során, állította, hogy a krotáliát elhelyezte az elejtett vadon. Kifogásolta, hogy a megyei bíróság nem vette figyelembe a vele szemben lefolytatott hatósági eljárásban hozott határozatot.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés érdemben alaptalan, bár az abban írtakkal több pontban is egyetért az ítélőtábla.

A vadásztársaság, mint társadalmi szervezet önkormányzattal rendelkező autonóm közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Maga dönt arról, hogy mely magatartásokat, mulasztásokat minősít fegyelmi vétségnek, ezek megvalósulása esetén indít-e az arra feljogosított fegyelmi eljárást, s a megfelelő szerv milyen szankciót alkalmaz. Bíróági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a társadalmi szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bírói gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a társadalmi szervezet alapszabályát, illetőleg fegyelmi szabályzatát sérti. A bíróság a keresettel támadott határozat felülvizsgálata során kötve van a fegyelmi eljárás tárgyává tett tényálláshoz, köteles tiszteletben tartani az önkormányzati elven alapuló működés tényét.

Az elsőfokú bíróság ezzel szemben olyan magatartásokat is értékelt, amelyek nem képezték a fegyelmi eljárás tárgyát.

Mivel nem volt a fegyelmi eljárás tárgya, ezért nem vizsgálhatja a bíróság, hogy a beírókönyvbe való beiratkozás időtartama meghaladhatja-e a 12 órát.

Nincs lehetőség annak értékelésére sem, hogy a sebzett vad utánkeresése szabályait betartotta-e a felperes, s ezek tekintetében a vadászati törvény, vagy az alapszabály rendelkezései az irányadóak.

A fegyelmi eljárást az annak kezdeményezésére jogosult elnök azért rendelte el, mert

- a) a kilövés helye és ideje tisztázatlan, alapos a gyanú arra nézve, hogy a bika elejtése szabálytalanul történt, mert felperes neve nem volt arra a helyre és időpontra beiratkozva.
- b) az elejtett szarvasbikát úgy szállította haza, hogy nem helyezte el abban a vadazonosító jelet.
- c) elfogadhatatlanul és sértően viselkedett a hivatásos vadással és az elnökkel.

A fegyelmi bizottság mindhárom pontban vétkesnek találta a felperest és vele szemben kizárás fegyelmi büntetést szabott ki. A másodfokú fegyelmi szerv, a közgyűlés, e határozatot helybenhagyta, felperes neve fellebbezését elutasította.

A bíróság a határozatokat abból a szempontból vizsgálhatja, hogy a fegyelmi szervek betartották-e az eljárás szabályait, és a döntés alapjául szolgáló tényállást helyesen állapították-e meg.

Helytálló az elsőfokú bíróság döntése a tekintetben, hogy az eljárás az alapszabály és a fegyelmi szabályzat előírásainak betartásával zajlott, bár ezt maga a felperes sem kifogásolta.

Az a) pontban megjelölt fegyelmi vétség kapcsán kiemelendő, hogy az eseményeket követő napon a vadásztársaság elnöke és hivatásos vadásza a helyszínt megvizsgálta, és

olyan megállapítást tettek, hogy a vad nem a felperes által megjelölt irányból és nem sebzetten érkezett, azaz, a vadász nem abban a körzetben lőtte meg, ahová beiratkozott. Ezzel ellentétes megállapítást a bíróság nem tud tenni, a fényképfelvételekből nem vonható le olyan következtetés, hogy az elnök és a hivatásos vadász tévedtek volna. A felperes akkor tudta volna érdemben vitatni a megállapítás helyességét, ha eleget tesz az elnök hívásának és a helyszín közös megsejnéllésekor oszlatja el a felmerült gyanút.

Tény, hogy a felperes a 8-as körzetbe iratkozott be, ezt elhagyta, - azt nem lehet megállapítani, hogy ez az utánkövetés miatt történt volna, - és a vad elejtésére az 5-ös és 6-os körzet határán - ahová a vadász nem volt beiratkozva - került sor.

A szarvasbika elejtésének időpontja tekintetében a felperes által csatolt, **Sz.** tól, illetve **KG** tól származó írásbeli nyilatkozatokból - melyet ők tanúvallomásukban megerősítettek, - az következne, hogy a felperes a vadat 8 óra körül lőtte. Ezzel szemben a hivatásos vadász január 3-án este felperes neve lakásánál azt tapasztalta, hogy a „lapocka felett lefejtett bőr alatt a vér még nem volt fagyott állapotban", ami kétségessé tette - teszi - a reggeli elejtés tényyszerűségét. A fegyelmi bizottság - eltekintve attól, hogy „a vadőr vallomásának hivatásos volta" önmagában nem minősül „erősebb" bizonyítéknak a nem hivatalos személyek vallomásánál, - megfelelő magyarázatát adta annak, hogy miért az utóbbit fogadta el a tényállás megállapítása során, így a határozat e tekintetben sem megalapozatlan.

A vadazonosító jel feltételével kapcsolatos szabályszegés a felperes saját előadása - melyet a fegyelmi bizottság védekezéséként értékelt - alapján is megállapítható lett volna. A fegyelmi tárgyaláson ugyanis a felperes úgy nyilatkozott, hogy „a krotáliát beletettem, miután a platóra feltettem a vadat, körülbelül 15 óra körül", holott a vadászati szabályzat II/4. pontja szerint azzal a vadat, elejtését követően haladéktalanul meg kell jelölni, s felperes neve nyilatkozata szerint a vad elejtésére reggel 8 óra körül került sor. A fegyelmi bizottság viszont azt állapította meg, hogy a fegyelmi vétséget azzal követette el a felperes, hogy vadazonosító jelet nem helyezett el a tetemen, s ezt **ÁK.** és ... vallomása alapján megalapozottan tette.

A c) pontbeli fegyelmi vétség kapcsán ugyanezen két tanú vallomásában előadottak alapján nem minősíthető a felperes magatartása egyértelműen intrikusnak, de hogy a vadásztársaság elnökét és hivatásos vadászát megsértette, kétségtelen, s e tényt felperes neve sem vitatta.

Összességében a fegyelmi bizottság a bizonyítékok értékelésével a valóságnak megfelelő tényállást állapított meg, melyből alappal következtetett arra, hogy a felperes elkövette a terhére rótt fegyelmi vétségeket.

Az alkalmazott jogkövetkezmények tekintetében az ítéletábla ismételten hangsúlyozza, hogy a vadásztársaság autonóm szervezet, mely a kiszabható fegyelmi büntetések kapcsán is maga dönt arról, hogy az elkövetett fegyelmi vétségekkel melyiket találja arányban állónak.

A bíróság az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10. §-a szerint indult perben a 16. § (2) bekezdés a) pontja megfelelő alkalmazásával jogszabálysértés esetén is csak megsemmisítő ítéletet hozhat. (Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma KK. 1. számú állásfoglalás VII. pontja.) A bíróság tehát csak a törvénysértést vizsgálhatja, így nem tartozik a kompetenciájába a fegyelmi büntetés súlyosságának értékelése, felülmérlegelése és a támadott határozat megváltoztatása sem.

A Pp. 4. § (1) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. Ebből következően nem tévedett a megyei bíróság, amikor a felperessel szemben folyt hatósági eljárásban hozott határozatot, az ott megállapított tényállást a kereset elbírálása során nem vette figyelembe.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a fenti indokolásbeli helyesbítéssel helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárás során is pernyertes alperesnek költsége nem merült fel, ezért arról az ítéletábrának nem kellett határoznia.

A felperes személyes költségmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

D e b r e c e n, 2009. január hó 15.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

